

”כָּל פְּטָטָא בִישׁוּן, וּפְטָטָא דְאֹרֵייתָא טְבִין”

(ירושלמי - סוף מס' ברכות, ס"ח א. ומובא בלשון זו בילקוט שמעוני תהילים ק"ט)

פְּרָשַׁת 'וַיְגִשׁ'

פְּטָטֵי דְאֹרֵייתָא בְּעִינֵי הַפְּרָשָׁה הַמוֹעֵד וְהַזְמַן

’רחמנות’ / ’עשרב בטבת’ / ’מהות ימי האבלות והחורבן’ / ’שובת המוכיח’ / ’ענייני תפילה’ / ’פגעי הטכנולוגיה’ / ’משיח וגאולה’.

רחמנות על ההורים - לא קיבלנו בירושה. סיפור.

”וְהָיָה כִּי אֵין הַנְּעַר וְנָתַן וְהוֹרִידוּ עִבְדֵיךָ אֶת שִׁבְתְּ עִבְדְּךָ אֲבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֵלָה”.

(בראשית פרק מ"ד ל"א)

פעם אחת בא אל הרבי מקוצק אחד מחסידיו, יהודי זקן, והתאונן לפניו כי הוא חי בדחוקת גדולה ובניו אשר מסר נפשו עליהם, והם בעלי פרנסה אינם דואגים לו, אינם תומכים בו ואינם חסים עליו. ומה הפלא אמר לו הרבי מקוצק, רמז לזה אנו מוצאים בתורה כשיוסף עייב את בנימין התחנן לפניו יהודה שיחוס על שיבתו של יעקב והיה כראותו כי אין הנער ומת (ופרש"י: אביו מצרתו). ונשאלת השאלה הרי בנימין

השאיר בבית עשרה בנים, (מובא ברש"י פ' מקץ "כי נכמרו רחמיו אל אחיו" (מ"ג ל') שנתן להם כולם שמות על שם יוסף) ולמה לא ביקש יהודה שיחוס על בניו שימותו מצער אביהם שאיננו. **סימן שההורים מצטערים יותר על ייסורי בניהם מאשר הבנים על ייסורי ההורים.** והטעם לזה כי כל תכונות הנפש והמידות עוברות בירושה מדור אל דור. היות ומדת הרחמנות לבנים השתרשה באדם הראשון עברה גם לדורות הבאים, אולם מדת הרחמנות להורים לא הייתה לו ולא השתרשה בו, כי לא היה לו אב וממילא לא הוריש המידה הזאת לבניו אחריו.

אסיפם - אלא גלות, שנאמר (מיכה ב'): "אסוף אסוף יעקב כלך, והמתין להם עד הקיץ, ואח"כ הגלה אותם, וזה שנא' (דניאל ט'): "וישקוד ה' על הרעה", הוי אומר: אף זה טובה".

ובמדרש זוטא (איכה פרשה א') כתוב:

כשבא אותו רשע עם המלכים לירושלים דמו ללכדו בזמן מועט והקב"ה היה מחזק את אנשי ירושלים עד השנה השלישית **אולי יחזרו בתשובה**.

(הובא גם בילקוט שמעוני איכה פ"א רמז תתר"ט)

מכריזין הצום בשבת, ואולי כבר תבוא הגאולה ולא נצטרך לזה, אמן.

ימי האבלות והחורבן

כל חג וחג מקבל את שמו לפי התוכן שלו, פסח, פורים, תנוכה וכו'. לעומת זאת המאורעות של החורבן אינם מקבלים שם על שם המאורע, אלא ע"ש החודש, כגון: שבעה עשר בתמוז,

תשעה באב, עשרה בטבת.

והשאלה נשאלת: **מדוע**, מה שונה ימים אלו משאר המועדים? **תירוץ:**

הימים הללו לגודל חשיבותם, **משפיעים על כל החודש בהם המאורע מתקיים, כל החודש הופך להיות חלק מהנעשה בימים אלו.** פסח, פורים ושאר המועדים

מתעורר בהם בחינת הזמנים ההם - כידוע, וכמספר ימי המועד כך הם ימי החשפעה, לא כן 'תמוז' 'אב' ו'טבת' שכל החודש הופך להיות זמן גרמא למאורע שאירע בהן.

ולכן כשמזכירים טבת, תמוז ואב, יש ליידע שכל ימי החודש מסמלים את החורבן הנורא של חסרון בית אלוקינו, וכמה עניים ורדודים אנו בלא השראת השכינה ע"י בית המקדש, וכמה ירדנו פלאים מזמן שבת המקדש היה קיים. **יש להתבונן על החורבן הרוחני הנורא שנגרם בעקבות שריפת בית ה', חורבן במידות, בדרך ארץ, בתורה, ותפילה, בקדושה, בצניעות, ואפילו טעם הפירות נוטל, כמה החורבן גדול.**

ועל זה יש להתאונן **כל החודש**, להתבונן בדרכי העבודה, מה גרם לחורבן, מה שורש החורבן, ולנסות להשתלם ולתקן הכל בכל המישורים. כדי שחלילה לא יהיה לנו חלק בחורבן.

צריך לדאות בימים אלו להוסיף בתורה ובעבודה, במידות טובות, בבין אדם לחברו, בבין אדם למקום, ובתשובה ובעשייה. **ובפרט** לקונן על החורבן הנורא, לשים לב להתייחס למאורע במשך כל ימי החודש.

לא לחשוב על הצום גרידא, הצום זה רק כדי לעורר את האדם לתשובה ושיפור המעשים, ולזה נתנו רק יום אחד, אבל כל החודש שבו היה החורבן הוא מיועד להתבונן על כך, להיטיב ולשפר המעשים. והבן.



השראת השכינה ע"י בית המקדש, וכמה ירדנו פלאים מזמן שבת המקדש היה קיים. יש להתבונן על החורבן הרוחני הנורא שנגרם בעקבות שריפת בית ה', חורבן במידות, בדרך ארץ, בתורה, ותפילה, בקדושה, בצניעות, ואפילו טעם הפירות נוטל, כמה החורבן גדול.

נקודה למחשבה!!!

בו יבוא לעורר נקודה בעבודת ה' שיש לתת עליה מחשבה

ביזוי תלמידי חכמים

עין מה שכתב מרן הגר"י קנייבסקי זצ"ל בהקדמת ספרו "חיי עולם", בעניין המבזה תלמידי חכמים: "פוק חזי מלפני כמאה וחמישים שנה בכל מקום שפקרו ויצאו לתרבות רעה, לחרפות ולדיראון עולם, תחילת קלקולם הייתה לבזות תלמידי חכמים וגדולי ישראל, ואח"כ הלכו מדחי אל דחי באין מעצור, רחמנא ליצלן, וכידוע לרבים".

והטעם: כתב שם:

"תלמידי החכמים הם יסודי מקבלי האמונה, והמבזה אותם - הוא אפיקורס, דהיינו כופר בעיקרי הדת".

וְעַתָּה מתי נבזה את גדולי ישראל שאסרו את האייפונים? את הפאה הנכרית? את הלבוש הפרוץ? למה מחכים?

סו סו סו סו

עשרה בטבת

במדרש תנחומא (תזריע פרק ט') מובא פלאות כמה רחמי ה' גדולים על בניו אפי' בשעה שרוצה להענישם: **"טובה** גדולה עשה עם ישראל, כיצד? שבעשרה בטבת היו ראויין ישראל לגלות מירושלים, שכן הוא אומר (יהוקאל כ"ה): "בן אדם כתב לך את שם היום הזה בעצם היום הזה" וגו', מה עשה הקב"ה? אמר: אם יוצאין עכשיו בְּצִינָה - הם מתים, מה עשה המתין להם והגלה אותם בְּקִיץ, הוא שהנביא אומר (ירמיה ח'): "אסוף אסיפם נאם ה'", ואין אסוף

הגני להביא בפניך הקורא הנעים מדברי קודשו של אדוננו רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א בעניין העבודה בימים אלו, דברי חיזוק כמים קרים על נפש עייפה: (יערות דבש - חלק שני - דרוש ו)

ובאמת בימים אלו ימי אבל גדולים לישראל, כאשר אמרתי, כי כל דברי איוב הם מרמזים הכל על **גלות**, וכמו שבניו נאבדו, כן בעו"ה **נאבדו כל חכמי ישראל**, ומעט מזעיר אשר בעו"ה, ועכשיו בגולה מקבלים אנו כל השפע מהקב"ה על ידי צדיקים, כי הם **אמצעיים בינינו לבין אבינו שבשמים**, ועליהם נאמר [כתובות ס"ד ע"ב] המשרה את אשתו על ידי שלישי, והם צדיקים שהם במדרגות מלאכים שהם שלישי עולם [הולין צ"א ע"ב], ולכך נקרא שלישי, והם המקבלים ונותנים לישראל, ולכך נאמר [איכה ה' ג'] אמותינו כאלמנות, הלא אין אלמן ישראל מאלהיו, רק צדיקים, שהם היו כשלישים בינינו לבין קב"ה, הם מתו, ולכך נאמר כאלמנות, ולא אלמנות ממש ח"ו, רק השלישים הם נעדרו, וראוי להתאונן כמו שקנן איוב.

עשרה בטבת היה דוחה את השבת לרוב חומרתו

ולכך אמר איוב [איוב ג' ב'] יאבד יום אָנֹכִי בו ליללה אמר הורה גבר, כי **איוב נשמת משיח** כנודע, ומשיח נולד בט' באב כמבואר במדרש [פתיחתא דאסתר רבתי י"א], והריון שלו ז' חדשים, **א"כ נתעבר בליל יו"ד טבת**, וזהו ג"כ תחילת הצרה ויגון, עד שמבואר בב"י [שו"ע א"ח סימן תקנ"ג] בשם אבודרהם, אילו אקלע בשבת - מה שאי אפשר לזמן הזה לקלוע, - **היה דוחה שבת**, וקילל שניהם, ששניהם היו סיבה לכל הצרות ותוגת ישראל, וכביכול קב"ה מתחרט על בריאת עולם, כדדריש במדרש [איכה פ"א ב'] מי ייתן ראשי מים, רוצה לומר שיהיה כמו מתחילה, שהיה הכל מים, ורוח של משיח, הכולל כלל כל ישראל, מרחפת על פני מים.

ושם בחלק ראשון - דרוש ב' כתב:

וכן בט' בטבת לאחר חצות כבר נטו צללי ערב מיו"ד בטבת יום צרה ומבוכה, יום הרע איוב בקודש לצור על עיר, **ויום ההוא קשה לישראל למאוד יותר מיום חורבן הבית**, כי ט' באב אינו דוחה שבת, ואילו **יו"ד טבת** - לפי קביעת קדמונים שהיה אפשר להיות בשבת - כבר כתב הב"י [א"ח תקנ"ג] בשם אבודרהם כי **דוחה שבת כמו יו"כ**, ומזה מופת כי צרה גדולה הייתה **וכל התחלות קשות** [וזהו, ב' קפ"ז]. וכיון שכבר הותרה הרצועה מלמעלה לצור על עיר, כבר אח"כ הייתה הדרך כבושה לפני אויבי עמו לעשות כאשר זממו בעו"ה, ולכן אף ט' **בטבת מהצרה והתוכחה, כי בחצי היום נטו צללי ערב ליו"ד**.

טוב הוא המוכיח

וא"כ ראוי לנו להתחזק בימים אלו, **לקבוע יום תשובה אולי ירחם ה' עלינו**, כי בעו"ה עיני עוללה ויורדת מים, עד מתי לא עלתה ארוכה לשבר בת עמי, **נקומה נא ונסבב בשל מי הרעה**, ולזאת אף כי יודע אני מכף רגל ועד ראש אין בי מתום בעו"ה, **מ"מ קמתי לעורר לב העם בתוכחה**, אולי אבנה אנכי מכם, כי טוב המוכיח הוא לשני תועלויות, א' הוא מה שאמר שלמה בקהלת (ר', ה) טובים השנים מן האחד וגו' כי אם יפולו - האחד יקים את חבירו, ואילו האחד שיפול אין שני להקימו, הרצון, כי לאדם תמיד מלחמת פנימית ביצ"ט ויעה"ר כנודע, שהוא בחינות גופי חיצונים שהוא בחינת שד, ופנמיות בהירות שהוא בחינת שדי, וא"כ מי יכריע זה בכה וזה בכה, אבל שהמוכיח בא ומזהיר לעשות טוב ולא רע,

הרי מיצא יצ"ט עזר מצדו, וטובים שנים מאחד, ויעה"ר בטל במיעוטו ונפל מי יקימו, ולכן **אסור להתחבר לרשעים**, כי אז ליעה"ר הרוב ויצ"ט אחד, נפל ואין מקים בעו"ה, זהו טעם א' למוכית. **אבל עיקר טעם**, כי בעו"ה אין אדם רואה נגעי עצמו ויתהלך במישרים, וכל אדם יאמר אני צדיק מה פשעי ומה הטאתי חף אני מעון, **ועל כל מעשה ומעשה יש לו אלף אמתלאות**, ואין אדם רואה חובה לעצמו (שבת ק"ס. כתובות ק"ה) אבל המוכיח, הוא המחפש מטמונות ומזכיר נשכחות, זהו עוון פלילי וזהו עוון גדול כך וכך, והטומע ישמע והנה רואה כי אך לשקר שמר ימיו וחשב כי אין בו עוון. ועכשיו כל שמעו תצילנה אוניו, כי רואה לרגעים תבחננו, אין רגע בעו"ה בלי עוון ומכשול, קטון וגדול שם הוא.

אבל היעה"ר מתחכם על כך, ומה עושה? משינא (את) המוכיח בעיני אדם, ואומר לו: מה לך לשמוע דבריו? הלא כבר נודע בין החיים לעבוד את ה', והלא מלתו אמורה כהנה וכהנה בספרים וכדומה, ומה לך לסבול דוחקא דבי כלה זומן ארוך בבית הכנסת, ומי יודע לאיזה פנים מלתו אמורה, ומי ייתן החריש יהיה לו לחכמה, וכנהנה מוסיף שנאה עד שאינו שומע לקולו, ובזאת האיש הזה הולך לטומאתו טומאת יעה"ר, וחושב כי ישר מפעליו ולא עולתה בו.

ולכן עם ה' בנים אתם לה', אל תשמעו בקול לשון חלקלקות, **שמעו בקולי אף שאני מרבה במוסר**, נאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיקות שונא [משלי כ"ז. ו'] - יעה"ר, קומה נא נחפשה דרכיך למצוא אחת לאחת, למצוא חשבון אם הדבר כן, כי כנים אנחנו לא סרנו ממצות ה', או לא.

ראשון בענין **חילוק ופירוד לבבות בישראל**, היא עבירה שגוררת עבירות רבות, ואם מצות ואהבת לרעך כמוך כוללת כל התורה, וצווה האר"י לאומרה קודם התפלה שמקבל עליו מצוה זו. אנחנו הולכים בתר איפכא, כי שונא לרעהו **כמוהו**, כי שונא לחבירו ושונא לנפשו, הלא ממצוה זו יסתעפו פארות רבות, כי אם אינו אוהבו בליבו בעו"ה, כאשר רוב ישראל המונים נחת ינתחו בשמעם דיבת ותקלת חבריהם, מלבד שעוברים על מצות לאהוב ישראל, עוברים על דבר שקר, כי בפיו יאמר - **עז לי אחי** ובלבו ישים ארבו, ואדמהדר אפיה - יצחק ויאמר **כן יאבדו** וכדומה, ומסתעף ממנו אם מתכבד בקלונו דכל המתכבד בקלונו של חבירו אין לו עולם הבא ח"ו ירושלמי חגיגה ב' א', עד שלבסוף חושב רעה איך לדחות אבן אחר נופל, הן מחמתו והן מגיריה דיליה כח כחו כגופו דמי.

הדבר השני שכתב להוכיח את העם שם:

כל מה שהאיש עושה להתקטש או להתנאות, הוא לדעת רוב פוסקים בגדר לא ילבש וכו'.

והכל תלוי **בשקידת התורה ולימוד לש"ש**. כי בתורה יבורר הכל, ובה נדע המעשה אשר נעשה ואשר נחרל מעשותו, ובעו"ה בביטול התורה, רבו אצל המוני עם לצחוק בתורה ולעלוב במלאכי אלהים, ואינם חותרים להחזיק במעוז התורה, **וזה עיקר שלמותנו להחזיק בתורה וגמילות חסדים**. ובעו"ה חדלו בישראל שוקדים על התורה, ואינם נותנים על לב כי **זהו תכלית בריאת שמים וארץ**, וכל עיקר הגלויות הוא שכחת התורה, **ולולא שהיו ישראל שוכחים התורה בגולה**, היו נגאלים כבר, **ולכך קודם ביאת המשיח, יבא אליהו ז"ל לברר כל ספיקות ויזכיר הנשכחות, ואז יבא משיח**, ולכך אמרינו בכל בעיני דלא אפשטא שהוא בעו"ה לשכחת התורה, תיקו.

שלמותנו להחזיק בתורה וגמילות חסדים

והכל תלוי בשקידת התורה ולימוד לש"ש. כי בתורה יבורר הכל, ובה נדע המעשה אשר נעשה ואשר נחרל מעשותו, ובעו"ה בביטול התורה, רבו אצל המוני עם לצחוק בתורה ולעלוב במלאכי אלהים, ואינם חותרים להחזיק במעוז התורה, וזה עיקר שלמותנו להחזיק בתורה וגמילות חסדים. ובעו"ה חדלו בישראל שוקדים על התורה, ואינם נותנים על לב כי זהו תכלית בריאת שמים וארץ, וכל עיקר הגלויות הוא שכחת התורה, ולולא שהיו ישראל שוכחים התורה בגולה, היו נגאלים כבר, ולכך קודם ביאת המשיח, יבא אליהו ז"ל לברר כל ספיקות ויזכיר הנשכחות, ואז יבא משיח, ולכך אמרינו בכל בעיני דלא אפשטא שהוא בעו"ה לשכחת התורה, תיקו.

ועוד כתב נוראות להוכיח:

ובעו"ה בחורים תיכף כאשר ישאו נשים, אפי' שנה א' אינם נקיים לביתם

מחשבה לנקודה!!!
בו יבוא לעורר המחשבה על נקודה בעבודת ה'

לא הולך ולא עושה

4 מידות בהולכי בית המדרש - ואחד מהם - "לא הולך ולא עושה".
ולכאורה מידה זו אינה בכלל "הולכי בית המדרש" ולמה א"כ הוא נכלל בהם?
אלא - מספיק לראות אדם כזה שלא הולך ולא עושה, איך הוא נראה, זה כבר מחזיר אותנו לבית המדרש...
תראה איך נראה איפופוניסט... איך נראה אחד כזה שאין לו שייכות עם תורה, זה לבד אמור להחזיר אותך לבית המדרש!!!

בית אולפנא, ותיכף ישוטטו בחוצות על מחיה וכלכלה ולא שמו בה' ביטחונם, ולא זו – עניים אף כי עשירים, ואם כן תורה מה תהא עליה, היה לא תהיה, מכאן והלאה אראה לדבר עם פו"מ יצ"ו, לתקן בהרם עד חמש שנים לאחר חתונה שלא יזוו איש מבית ספר, בטחו בה' ועשו טוב.

תוכחה נוראה בעניין חתן וכלה

ודי לכם שיהיה לכם לכפרת פשע על מעשה נערות בענין חתן וכלה, הוי ואבוי על עוון גדול כזה, וכמה תקנות נתקנו ממני ומפי פו"מ יצ"ו ועדיין קצת מוקד בנו לעבור על איסור גלוי עריות, כי חיבוק ונישוק לעריות הוא בכלל קריבה דגלוי עריות ויהרג ואל יעבור, ומה נעשה לקטוי לדעת והז"ל בעו"ה וכדומה, הוי, הלא הוא מכ"ד דברים שמנדים וכי בנדוי תלוי, הלא מבואר בזהר בכל אלו כ"ד דברים, הכרוז יוצא בכל עולמות, פלוני עבר על עבירה שחייב עליה נידוי והרי הוא בנידוי, וסתם תפלתו אף כי יזעק וישוע, עד שישוב בתשובה כראוי, והרי הוא מנודה בכל עולמות, ווי להאי בושא, אוי להאי כלימה, והלא אין תקנה לזה אלא בתורה, ותחת כי חבקתם חיק נכריה, תחבקו חיק התורה, ובאהבתה תשגו תמיד, כי היא אילת אהבים ויעלת חן. לכן בני דעה, הרימו מכשול זה מקרבכם להיות ח"ו לבב סורר לכם, ואחרי חז"ל תלכו, כסומא נשען על פקת, כי המה היו לנו לעיניים, והעיקר, לרומם קרן תורה ולחזק ידי ת"ח, כי אם אין גדיים אין תיישיים חס ושלום, וגם להסיר קנאה ונדיה לעם אחד, כמאמר יעקב "הקבצו בני יעקב", שתהיו לאחדים.

ועיקר כי פסקו נותני צדקה מנדבי נדבות לצורך בית המקדש שיחיו לומדים עניים לומדי תורה לשם שמים, ואל

תמצאו בית מנוס לומר, כי הזמנים קשים ועתים הם בעוק הקשה, יאמרו נא ישראל, אם תהיה כאן פקידה לבנות בית בחירה ומקדש ה', היהיה אחד מכם שלא יפשיט ממש חלוק התחנות ליתן לנדבת בית ה', וידעתי כי הדור כשר יותר, יבואו נשים על אנשים יותר מזמן המשכן, והדבר ק"ו להעמיד ולכונן בית המקדש מקום ועד חכמים, להרביץ תורה בישראל ולהקים תורה מעפרה, והלא זה יותר טוב מבנין ביהמ"ק, כי אמר הקב"ה לדוד, דמים הרבה שפכת, אתה לא תבנה הבית הזה [ע"י דה"א כ"ב, ח].

אבל כשיהיה בעל ת"ח נסמך על מתנת קצין ונדיב, חיו תלויים מנגד בעו"ה, ואין לו בינה כלל בתורה, וגם נדיב ילאה לתת כפעם בפעם, אבל עיקר החזקת תורה שיש לנגיד ונדיב לעשות, הוא להשיא בתו לת"ח, ואם כן אך עצמו ובשרו הוא, ולא יאכל הת"ח נהמא דכסופא, וגם הוא ייתן בעין יפה, כי הלא זרעו הוא, וזהו תכלית החזקת תורה, ולכך בזבולון נולדה עמו נקבה תאומים, להורות כי נקבה שכרו כי בזה יזכה לשלמות, והוא יביאהו לחיי עוה"ב. בזאת תבינו ותדעו, איך הכל תלוי בישראל, ואיך יהיה איש ישראלי מכווין צעדי, ולכל פסיעה ופסיעה ועוקץ, יש חשבון, וברצונו לעשות רצון ה', מעמיד להרדי עון, ובחרון אפו ללכת בתר תוהו והבל, יהרסם ולא יבנם.

סו סו סו

בכל שנה נגזר החורבן מחדש – נורא למתבונן

רבינו החתם סופר (תורת משה – דרוש לוי אדר) מבאר דברים עמוקים בעניין עשרה בטבת הראויים לאלפינו בינה בהתנהגותינו בימים אלו: ונראה לבאר הדנה הטעם שקבעו תענית על מצור ההיא, הלא הייתה ירושלים כמה פעמים במצור בימי פרעה נכה וכדומה, רק הטעם הוא דמה שהייתה העיר בטרדת המצור שתי שנים ומחצה זו מחמת שבאותו יום שסמך מלך בבל למטה על ירושלים כמו כן ישבו ב"ד שלמעלה אלו מיימינים אלו משמאילים עד שגברו המשמאילים ונחרב הבית, והנה אין לך שנה שאין

קללתה מרובה מחברתה, וכל דור שלא נבנה בהמ"ק בימיו כאילו נחרב בימיו, נמצא שבכל שנה ושנה נתחדש חורבן חדש, וזו בכל פעם כשמוגיע אותו יום של עשרה בטבת, שהתחיל אז למעלה משפט החורבן, כמו כן בכל דור ודור, יושבין ב"ד שלמעלה וגוזרין החורבן של כל שנה ושנה, ודבר זה מרומז קצת בספר הק"נים, עיין בפירושו הנקרא דן ידיו, בענין חודש טבת. וידוע דעל צרה שעברה כמו יום שמת בו אוא"מ אין אנו מתעניין בשבת אבל תענית חלום מותר להתענות, דבשביל עונג שיש לו שמבטל צרה העתידה לבוא עליו לא מעונה הוא, הילכך תענית ט"ב, דזהו רק על צרה שעברה לא דחו שבת, אבל תענית י' טבת זהו על בטל צרה העתידה עונג הוא, והיה דחי שבת.

סו סו סו

רבי נתן מברסלב זיע"א – יומא דהילולא – י' טבת תר"ח

נביא בזה כמה ענייני תפילה מרבינו זצ"ל:

סלחתי בדברייך

בתיב (במדבר כ"א, כ): "סלחתי פן בך".

פרש זכרונו-לבך: כפי הדבור, פן הסליחה.

לבקש על נפשו

צ"ד פל אדם לשפף שיחו לפני ה' בכל יום ויום, לבקש על נפשו מהשם יתברך שיצוהו לקרבו לעבודתו יתברך באמת, וזהו יסוד הכל, שכל עבודתו יתברך תלוי בזה.

ואמר, שכל הצדיקים והקשרים לא יזכו לבוא למה שזכו, כי אם על ידי זה.

גם לפני דפיקת מסמר יש להקדים תפלה

רבי נתן מסולטשין ז"ל, תלמיד הרב ר' נתן, דפק פעם מסמר וקבל מכה באצבעו. פשטא זה הרב ר' נתן, אמר לו: מדוע לא התפללת לפני שדפקת את המסמר שלא תקבל מכה?

אפלו עצם בגרונו של אדם, אל יתיאש מן הרחמים

פעם אחת בשעת אכילתו של ר' נתן מברסלב עמד בעזארו עצם, ופתח פיו בדרך הנחנק, והשם יתברך עזרו שפלע את העצם ולא הזיק לו. ענה ר' נתן להאיש שהיה עמו: הראית שבשעה שעמד העצם בעזארי הייתי מסתפל כלפי מעלה... כי אין שום עצם על כל דבר, רק לתלות העינים למרום אף בשעה שאין יכולים לעצק...

התבודדות – מעלה עליונה

אמר ר' נתן, שמה שהשם יתברך עזרו בזקנותו, הוא מחמת שפלק עצמו להתבודדות לפרש שיתחו לפני קונו.

ואמר, שאינו יכול לעשות שום דבר בלי שיפדש מקדם שיתחו לפני השם יתברך.

מהירות ומתינות בתפילה – מה עדיף?

אחד שאל לר' נתן אם עדיף להתפלל במהירות כפי שלא יהיו לו מחשבות זרות, ענה לו ר' נתן: במהירות יכולין להתפלל כל התפלה במחשבה וזה אחת! אולם, בשתפלה במתינות, על כל פנים יהיו לה ביניהם פמה מחשבות טובות.

פגע – מצייל – מפגע

אמר ר' נתן: אין רגע בלי פגע. דהיינו, פגע לשון בקשה, ועל ידי זה נצולין מקל פגעים רעים וזוכים לכל טוב.

מונה הקב"ה שמח?

אמר פעם:

זמרו למי שמנצחין אותו ושמם, כי צריכין לנצח אותו יתברך כבכול. כי אף על פי שנדמה לאדם שהשם יתברך אינו רוצה לקרבו מחמת שקלקל הדבר, וגם עכשו אינו מתנהג כראוי כרצונו יתברך, אף-על-פי-כן צריך אדם לחזק עצמו ביותר ולהשתטח עצמו לפניו ולפרש בפיו אליו יתברך שיירחם עליו ויקרבהו לעבודתו. כי אף-על-פי-כן רוצה הוא להיות ישראלי. נמצא שרוצה לנצח את השם יתברך כבכול. והשם יתברך יש לו שמחה מזה הנצחון.

סו סו סו

רבי שלמה איגר זיע"א - יומא דהילולא - י"א טבת
נביא בזה כמה עניינים מרבינו זצ"ל:

הרב והערב רב...

בספר דעת זקנים [פ"ד את א'] הביא:

פעם אחת בא אדוני אבי זקני הגאון מליסא ז"ל לווארשא, ובעת ההוא היה דר שם הגאון ר' שלמה איגר ז"ל והיה בערב הרגל, ובא לקבל פניו והצטרק לפניו על אשר לא המתין לבוא אליו ביו"ט, כי חז"ל אמרו [רי"ה ט"ז ע"ב] חייב לקבל פני רבו ברגל וגם חייב לטהר עצמו ברגל [רי"ה ט"ז], וכמו שהמאמר השני קאי רק על ערב הרגל שהרי צריך להיכנס לרגל טהור, כן המאמר לקבל פני רבו יכולין על ערב הרגל. ואמר לו זקניו ז"ל בדרך הלצה: באמת כוונת חז"ל ברגל עצמו וזה רק למי שהוא רב, אבל מי שלא הגיע עדיין למדרגת רב והוא נקרא עָרַב רַב - איש כזה צריכין לקבל פניו בְּעֶרְב רגל...

כבד את אביך...

רבינו היה ידוע בכיבוד אב מיוחדת שלו ובהתבטלות הנוראה אל אביו רבינו הגאון רבי עקיבא איגר זיע"א. מצאנו כן בשו"ת רע"א - קמ"א - סימן קכ"ז שחוטם את מכתבו: בננו, עבדו, קטון תלמידיו - הק' שלמה איגר.

וכן בשו"ת רע"א - קמ"א - סימן קס"ט מצאנו לשונות מופלגים שלו: והנני חוזר על מבוקשתי מאז, שאל יטריח אאמ"ו גופו הטהור להשיב על דברי באורך, וזו לפני כי יאמר הארון, דבר זה נכון בעיני, וזה אינו נכון, וברמז מעט, על מה, יאמין לי הארון אמ"ו נ"י שלבעבור זאת אשר משיב לי בארוכה אני נסוג אחור מהציע ספיקותי לפניו, כ"א למעט, וזמנים רחוקים מאד, כי יודע אני את חולשת גופו הטהור, ובפרטות הכאב אש בידיו, (מהרה ישלח ד' עזרו מקודש), ואת רוב עבודה אשר עליו ואני חושש שאיני יוצא יד"ש לגרום לו עוד רבוי כתיבה. בנו עבדו ותלמידו דו"ש - הק' שלמה איגר.

פגעי הטכנולוגיה
פטופטין דאורייתא בענייני פגעי הטכנולוגיה



מלחמה עם השטן בעצמו -

מִרְן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל ניהל כידוע מלחמת חורמה כנגד האינטרנט וגרוורותיו.

בראשית המערכה אמר לנכדו שהיה שליחו לטפל בנושא זה הרה"ג רבי יוסף בנימין שליט"א כדברים האלה:

"כל המערכות שעמד בהם עד כה היו מערכות מלחמה של צד הקדושה עם השליחים של השטן והסיטרא אחרא, אך מערכה זו - המלחמה באינטרנט, היא מלחמה של צד הקדושה עם השטן בעצמו! מבחייל!

רכבת בדרך לאושוויץ...

פעם נכנס אחד אל מרן בעל "שבט הלוי", וביקש ממנו שיקל קצת בנושא האינטרנט. ענה לו הרב זקוקיל: "הרי זה דומה לרכבת הנוסעת

להצלחת ידידי ה'ר' מרדכי בן שקו שכוה הלוי למשפ' ליאזאדה שליט"א על סיועו בחפץ לב, בנועם ומתיקות.

לע"נ אסתר בת גוהר ע"ה

ניתוק אינטרנט חינם - "אאוט-נט" - 0722-613-613.
חסמת אינטרנט במקומות עבודה - שעי' ועדת הרבנים לביטור הדת - 1599-550-330.
הסברה ומענה אמיתי - הספר "טהרת העין" - להפצה - 03-6165078

ח"ן בנק הדואר - 3308122 לשותפות בזיוכי הרבים באופן מיוחד דרך גיליון זה. למשלוח - רח' החיד"א 15 ב"ב עבור א.א.א. כל תרומה מתקבלת בברכה, גם פרוטות שמצטרפות לחשבון גדול. יש"כ ותזכו למצוות.

הגיליון מוקדש

לעיני האשה מרת שושנה בת בתיה ע"ה
ולעיני ה'יה יהודה בן יהיא ז"ל
לעיני ר' אברהם בן טפחה ע"ה
לרפואת אווה בת גורג'יה שתח"י
להצלחת ח'י בן אווה שיח"י
למשפחת נמר

הגיליון מוקדש

להצלחת מו"ר אבי שיח"י רבי יצחק אבהב שליט"א
העומד לימיני במסירות רבה ועזרתו רבה היא עד למאוד
להצלחת ידידי הטוב והמיוחד אברך כמדרשו וכפשוטו
הרה"ג יוסף חיים לוי שליט"א
שא ברכה מאת ה' בכל מכל כל
לעיני הבחור
ה"ה אליהו ז"ל בן מרדכי ומיכל שיח"י למשפ' מגורי
להצלחת ידידי המיוחד הרה"ה יוסף גואטה שליט"א

לאושוויץ, שלאחר שסגרו את הדלתות בא משיהו ודופק שהוא רוצה להיכנס לקרון... האם אתה לא רואה מה שהולך כאן?!

סג סג סג

משייח וגאולה
פטופטין דאורייתא בענייני משיח וגאולה

הצרות והסיבות המביאות אותם - מחריד

כתב ה'נתיבות': "אין תועלת לספר ה'צרות והיגונות, אלא אם נספר גם את סיבת הצרות שאירע לו, למען ישמור עצמו מהסיבות המביאות לידי הצרות". ע"כ.

מִרְן הגרא"מ שך זללה"ה בשנת תשנ"א בפרשת "יוחי" אמר כך:

"ברצוני לומר כמה דברים שלמרות שמסופקני שהדברים האלו יהיו עָרְבִים לאוזני השומעים, אך בשנותי אלה - התחושה הפנימית שלי דוחקת בי לומר את האמת בדברים כהווייתם ללא 'כחל' וללא 'סרק'.

כוונתי בעניין ה"שואה", שבה הושמדו ששה מיליון יהודים, ואין משפחה שלא סבלה מהשואה.

מדוע אין אנו נעצרים לרגע לשאול מדוע זה קרה?

וכי ח"ו הקב"ה נוהג באכזריות? הרי הוא מלך חנון ורחום!

התשובה היא ברורה:

הקב"ה ניהל חשבון אחד לאחר, חשבון ארוך המשתרע על פני מאות שנים, עד שהצטבר לחשבון של ששה מיליון יהודים, וכך התרחשה השואה -

כך צריך יהודי להאמין!!!

ואם היהודי איננו שלם באמונה זו הרי הוא כופר בעיקר!!!

כלומר: אם לא נקבל את זה כעונש, הרי זה כאילו שאין אנו מאמינים בהקב"ה ח"ו...

ונוכחנו לדעת - שהיכן שהיהודים התקרבו לתרבות האירופאית בארצות החופשיות, שם גברה האנטישמיות.

ומכיוון שנוכחנו לדעת, שהקב"ה מאריך אפו וגבי דיליה, ע"כ צריכים אנו לפחד ולרעוד על העתיד.

כלומר:

הלא יתכן מאוד שאחר השמדת ששה מיליון יהודים מתחיל חשבון חדש, עם עם ישראל, ואין לנו מושג כלל מתי תתמלא הסאה.

ולאור המצב הרוחני הירוד שאנו נמצאים כהיום, מי יודע מה מחכה לנו???

והדבר הזה צריך לזעזע את מצפונינו בכדי לחזור בתשובה!!! (ע"כ ובריו)

וכעת ערב הגאולה ממש, לב מי לא יחרד ויילפת???

סג סג סג

אסור לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה כלל (מי שברך' למתגברים) לעיון בלבד, הארות והערות תרומות והנצחות 03-616-50-78 למשלוח דואר: החיד"א 15 ב"ב עבור 'פטופטין' - הוצאת א.א.א. גיליון ק"י שנה שלישית - תשע"ז, שבת שלום - א.א.א. להצלחת העורך והמסדר וב"ב מכל מכל כל ברוחניות וגשמיות, ובראות איתנה.

להצלחת ידידי החשובים המסייעים בקביעות הרה"ה עדן זוהר שליט"א הרה"ה אלעד ויצמן שליט"א שאו ברכה מאת ה' בכל מכל כל

מוקדש לרפואה שלמה עבור יעל בת חוה. רבקה בת מרים. בת שבע בת בתיה תחי טוביה בן פלורה. ש-ב-ח.

הגיליון מוקדש - לעיני אחי היקר הארי שבחבורה משה ישראל ז"ל בן ר' יצחק היר"ו נלב"ע ברמ"י ימיו ביום ז"ך בניסן תשס"ד
לעיני היקר נעים בן חביבה ע"ה, נלב"ע ח' שבט התשנ"ה
ולהצלחת ידידי הרב שלמה מורד ה"ו בנושג ובמ"כ
לעיני מור סבי ר' הפאל בן יצחק ורחל ע"ה נלב"ע ג' שבט תשס"א התורה והבריכה לכל התורמים הנכבדים בעילום שם, תזכו למצוות.

לְעוֹלָם אֵין אָדָם מַעֲנֵי מִן הַצְדָּקָה, וְאֵין דָּבָר רָע וְלֹא הֶזֶק פָּא בְּשִׁבְלֵי הַצְדָּקָה. (שו"ע יור"ד סימן רמ"ז סעיף ב', וקיצושי"ע) גיליון זה יוצא במאמצים כבירים, זכות גדולה ועיצומה היא לכל המשתתפים בהוצאות. והמוכה את הרבים אין חטא בא על ידו. תרומה ותזכה.